

2. Należność z tytułu ekwiwalentu pieniężnego przysługuje funkcjonariuszowi z dniem przybycia do zakładu pracy w celu pełnienia służby.

§ 6. 1. Wypłaty ekwiwalentu pieniężnego dokonuje co miesiąc z dołu zakład pracy, w którym funkcjonariusz pełni służbę.

2. Jeżeli prawo do ekwiwalentu pieniężnego powstało w ciągu miesiąca, kwotę ekwiwalentu za czas do końca miesiąca oblicza się w wysokości $\frac{1}{30}$ części ekwiwalentu miesięcznego za każdy dzień.

§ 7. Funkcjonariusz uprawniony do ekwiwalentu pieniężnego jest obowiązany powiadomić zakład pracy o każ-

dej zmianie mającej wpływ na prawo do tego ekwiwalentu.

§ 8. Ekwiwalent pieniężny nie przysługuje funkcjonariuszowi w okresie otrzymywania dodatku za rozłąkę, o którym mowa w § 4 ust. 1 uchwały nr 91 Rady Ministrów z dnia 30 maja 1975 r. w sprawie zatrudnienia pracowników znoszonych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski Nr 17, poz. 111).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk

181

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 września 1975 r.

w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenia rolników od nieszczęśliwych wypadków i odpowiedzialności cywilnej.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe (Dz. U. Nr 49, poz. 304) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się taryfę składek za obowiązkowe ubezpieczenia rolników od nieszczęśliwych wypadków i odpowiedzialności cywilnej.

2. Składka roczna za ubezpieczenia wynosi:

Obszar użytków rolnych gospodarstwa w ha				Składka w złotych
od	0,5	do	0,99	150
"	1	"	1,99	180
"	2	"	2,99	210
"	3	"	3,99	240
"	4	"	4,99	270
"	5	"	5,99	300
"	6	"	6,99	330
"	7	"	7,99	360
"	8	"	8,99	390
"	9	"	9,99	420
"	10	"	10,99	450
"	11	"	11,99	480
"	12	"	12,99	510

Obszar użytków rolnych gospodarstwa w ha				Składka w złotych
od	13	do	13,99	540
"	14	"	14,99	570
"	15	"	15,99	600
"	16	"	16,99	630
"	17	"	17,99	660
"	18	"	18,99	690
"	19	"	19,99	720
"	20	"	24,99	780
"	25	"	29,99	840
"	30	"	34,99	900
"	35	"	39,99	960
"	40	"	44,99	1.020
"	45	"		1.080

3. Jeżeli w skład ogólnego obszaru gospodarstwa rolnego wchodzi mniej niż 0,5 ha użytków rolnych, składka roczna za ubezpieczenia wynosi 120 zł.

§ 2. Obszar użytków rolnych gospodarstwa ustala się na podstawie ewidencji prowadzonej zgodnie z przepisami, dotyczącymi obowiązkowych ubezpieczeń budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Minister Finansów: H. Kisiel

182

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 września 1975 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91), § 1 rozporządzenia Rady Mini-

strów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe (Dz. U. Nr 49, poz. 304) oraz § 30 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 li-

stopada 1974 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. z 1974 r. Nr 46, poz. 274 i z 1975 r. Nr 30, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 1974 r. w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne (Monitor Polski Nr 42, poz. 260) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4 ust. 1 oraz w § 7 i 8 w rubrykach „udział własny” skreśla się wyrazy „10%, najmniej”;
- 2) w § 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Posiadacz, który po raz pierwszy rejestruje samochód osobowy, za pierwszy rok opłaca składkę podstawową zwiększoną o 25%, chyba że przed otrzymaniem dowodu rejestracyjnego co najmniej w ciągu jednego roku wykonywał zawód kierowcy na podstawie umowy o pracę albo był upoważniony do prowadzenia samochodu osobowego należącego do jednostki gospodarki społecznej.”;
- 3) w § 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przy ustalaniu obniżek lub dodatków do składki nie uwzględnia się szkód:

- 1) powstałych w czasie używania samochodu osobowego przez posiadacza zależnego,
- 2) z obowiązkowego ubezpieczenia auto-casco:
  - a) powstałych z przyczyn określonych w § 22 ust. 2 pkt 2—6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1974 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. z 1974 r. Nr 46, poz. 274 i z 1975 r. Nr 30, poz. 160),
  - b) spowodowanych w okolicznościach uzasadniających wyłączną odpowiedzialność posiadacza lub kierowcy, jeżeli nie ustalono ich tożsamości ani nie zidentyfikowano pojazdu mechanicznego.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1975 r., z tym że przepis § 1 pkt 2 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

183

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ RADY GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ

z dnia 27 sierpnia 1975 r.

w sprawie zasad organizacji skupu niemetalicznych surowców wtórnych i obrotu nimi oraz określenia niemetalicznych surowców wtórnych objętych koordynacją branżową.

Na podstawie § 4 ust. 2, § 8 i § 11 uchwały nr 258 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1974 r. w sprawie gospodarowania niemetalicznymi surowcami wtórnymi (Monitor Polski Nr 40, poz. 232) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Niemetaliczne odpady powstające w toku produkcji, świadczenia usług lub obrotu powinny być wykorzystane przede wszystkim na zaspokojenie potrzeb surowcowych tych jednostek gospodarki społecznej, w których powstały.

2. O zakwalifikowaniu nieużytecznych przedmiotów jako surowce wtórne lub przeznaczeniu ich na zniszczenie decyduje dyrektor (kierownik) jednostki organizacyjnej, w której przedmioty te się znajdują, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

§ 2. Niemetaliczne surowce wtórne wymienione w załączniku nr 1, które nie mogą być racjonalnie wykorzystane we własnym zakresie lub przez inne jednostki gospodarcze danej branży, powinny być oferowane do sprzedaży jednostkom prowadzącym skup tych surowców na zasadach wyłączności.

§ 3. 1. Jednostki zajmujące się obrotem niemetalicznymi surowcami wtórnymi na zasadach wyłączności, zwane dalej „jednostkami skupu”, oraz zakres prowadzonego przez te jednostki skupu niemetalicznych surowców wtórnych określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, mogą upoważnić inne jednostki gospodarki społecznej i jednostki gospodarki nie społecznej do skupu i odprzedaży surowców wtórnych.

§ 4. 1. W razie nieprzydatności zaoferowanych niemetalicznych surowców wtórnych do dalszego przetworstwa lub braku możliwości ich zagospodarowania jednostka skupu powinna udzielić w terminie 30 dni zgłaszające-

mu opinii co do celowości nieodpłatnego przekazania lub zniszczenia określonych surowców wtórnych.

2. Opinię, o której mowa w ust. 1, jednostka skupu wydaje po zasięgnięciu informacji w zjednoczeniu sprawującym gospodarczą koordynację branżową w odniesieniu do określonych grup niemetalicznych surowców wtórnych.

§ 5. Jednostki gospodarki społecznej, w których powstają niemetaliczne surowce wtórne, powinny:

- 1) zawierać z jednostkami skupu lub z odbiorcami wskazanymi przez te jednostki wieloletnie umowy sprzedaży,
- 2) instalować odpowiednie urządzenia pozwalające lepiej wykorzystać powierzchnię magazynową i środki transportowe,
- 3) sortować i przechowywać surowce zgodnie z normami i warunkami technicznymi.

§ 6. Do jednostek skupu, o których mowa w § 3 ust. 1, należy:

- 1) opracowywanie — w zakresie swojej działalności — danych do bilansów niemetalicznych surowców wtórnych, obejmujących odpady produkcyjne i użytkowe,
- 2) inicjowanie przedsięwzięć usprawniających gospodarowanie niemetalicznymi surowcami wtórnymi,
- 3) przedstawianie ministerstwu oraz centralnym związkom spółdzielni wniosków dotyczących instalowania urządzeń do wstępnego przerabiania i sortowania niemetalicznych surowców wtórnych w miejscach ich powstawania lub gromadzenia,
- 4) podejmowanie decyzji o sprzedaży niemetalicznych surowców wtórnych rzemieślnikom i innym osobom nie będącym jednostkami gospodarki społecznej oraz wydawanie opinii dotyczących niszczenia nieme-